

Υπέρβαση πόνου - Πασχαλινή χαρά (Πάσχα 2023)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Χαίρετε!» (Ματθ.28:9)

«Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα,

ὦ Πάσχα λύτρον λύπης» (Στιχηρά του Πάσχα).

Το Πάσχα εφέτος μάς καλεί σε ένα δύσκολο άθλημα. Τα τελευταία χρόνια και ιδιαίτερα οι πρόσφατοι μήνες έχουν συσσωρεύσει ολόγυρά μας, αλλά και στην καρδιά μας, πολύμορφη θλίψη: Ανείπωτο πόνος από τη σιδηροδρομική συμφορά και το πλήθος των σεισμοπαθών στη γειτονιά μας, οδύνη απερίγραπτη από τον αμείλικτο πόλεμο στην Ουκρανία. Συγχρόνως, ποικίλες προσωπικές και κοινωνικές δοκιμασίες συμπληρώνουν τη δέσμη των θλίψεων. Παρά ταύτα, η Εκκλησία, με την υπέροχη υμνολογία του Πάσχα, μάς καλεί σε μία αποφασιστική υπέρβαση: «Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὦ Πάσχα λύτρον λύπης».

Η θλίψη και η χαρά συνυπάρχουν στην ανθρώπινη ζωή. Η αλήθεια αυτή τονίζεται έντονα στα γεγονότα της Μεγάλης Εβδομάδος. Προ του Πάθους ο Χριστός κατά τον Μυστικό Δείπνο διευκρίνισε στους μαθητές του: «Και εσείς, λοιπόν, τώρα έχετε λύπη. Αλλά πάλιν θα σας δω και θα χαρεί η καρδιά σας και τη χαρά σας κανείς δεν θα σας την αφαιρέσει» [Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδιά, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ’

ύμῶν]. (Ιω. 16:22).

Ο πόνος συγκλονίζει τις ημέρες των Παθών, αλλά τελικά υπερνικάται μέσα στο φως του θριάμβου της Αναστάσεως. Η πρώτη καθοριστική λέξη και προτροπή του Αναστάντος στις αφοσιωμένες Μυροφόρες, που έσπευσαν στο μνήμα του, ήταν: «χαίρετε!» (Ματθ. 28:9). Όταν ο Αναστάς Χριστός πρωτοεμφανίστηκε στους μαθητές, ο ευαγγελιστής Ιωάννης σημειώνει ότι «έχάρησαν ιδόντες τόν Κύριον» (Ιω. 20:21). Η χαρά του Πάσχα αναβλύζει μέσα από πολύμορφο πόνο που προηγήθηκε: προδοσία, αποδοκιμασία, περιφρόνηση, θάνατο σταυρικό. Το σταυροαναστάσιμο Πάσχα λυτρώνει από κάθε είδους λύπη. Η ανάσταση του Χριστού βεβαιώνει τη νίκη της αλήθειας κατά του ψεύδους, της αγάπης κατά του μίσους, τον θρίαμβο της ζωής πάνω στον θάνατο. Ο Αναστάς Χριστός διαλύει κάθε σκιά του Άδη. Συντρίβει την κυριαρχία του θανάτου, που φέρνει η βία, η αλαζονεία, η αδικία.

Η σύζευξη πόνου και αγαλλιάσεως μάς αιφνιδιάζει. Εντούτοις, η εναρμόνιση των αντιθέσεων παραμένει χαρακτηριστικό της έν Χριστώ ζωής. Ο Απόστολος Παύλος τονίζει την εξαιρετική αυτή εμπειρία: «έν θλίψει πολλή μετὰ χαρᾶς Πνεύματος Ἁγίου» (Α΄ Θεσ. 1:6). Πρόκειται για μία εκπληκτική εναρμόνιση, μία παράδοξη αντίστιξη. Εκφραστικά την περιγράφει σε άλλη επιστολή του: «Πιεζόμεθα με κάθε τρόπο, αλλά δεν φτάνουμε σε αδιέξοδο, ευρισκόμεθα σε αμηχανία αλλά όχι σε απελπισία, διωκόμεθα αλλά δεν εγκαταλειπόμεθα, καταβαλλόμεθα αλλά δεν χανόμεθα». [«Έν παντί θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἔξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι.»] (Β΄ Κορ. 4:8-10). Και αλλού: «ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες» (Β΄

Κορ. 6:6-11). Στο τελευταίο βιβλίο της Αγίας Γραφής, την Αποκάλυψη του Ιωάννου, με συμβολικές συγκλονιστικές παραστάσεις συνοψίζεται η αλληλουχία αντιθέτων, η σύγκραση οδύνης και τελικής νίκης του σταυρωθέντος και αναστάντος Χριστού.

* *

Η εναρμόνιση της θλίψεως με χαρά Πνεύματος Αγίου, για την οποία γίνεται λόγος, εκ πρώτης όψεως είναι ανέφικτη. Αλλά, όπως ο Απόστολος των εθνών μάς βεβαιώνει, «πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ» (Φιλιπ. 4:13). Η σύνθεση αυτή μοιάζει αδύνατη, όμως η στενή σχέση με τον παθόντα και αναστάντα Χριστό την καθιστά δυνατή. Αυτήν την κοινωνία με τον σαρκωθέντα Λόγο του Θεού βιώνουμε ενσωματωμένοι στην Εκκλησία, που είναι το μυστικό Του Σώμα. Το Άγιο Πνεύμα, με την κοινωνία αυτή, ενεργεί στην ύπαρξή μας, δυναμώνει και χαροποιεί όλο μας το είναι. Η Ανάσταση αποτελεί πρόγευση της τελικής νίκης του Θεού, της αγάπης στα έσχατα.

Η αναστάσιμη χαρά στηρίζεται σε αρραγή θεμέλια. Πρώτον στη διαβεβαίωση του Χριστού ότι «Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς» (Ματθ. 28:18). Στη διάρκεια των αιώνων πολλοί παρουσιάστηκαν ως εξουσιαστές της οικουμένης. Εκείνος, όμως, ο οποίος έχει την τελική εξουσία σε όσα συμβαίνουν στον ουρανό και στη γη είναι ο Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Το δεύτερο ακλόνητο θεμέλιο αποτελεί η διαβεβαίωση του Αναστάντος ότι: «καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Ματθ. 28:20). Ο δικός μας Κύριος δεν είναι μακρινός, αδιάφορος θεατής στα όσα συμβαίνουν. Εξακολουθεί να είναι «μεθ' ἡμῶν» σε όλες τις φάσεις και τις δύσκολες στιγμές της ζωής μας. Και ένα τρίτο: η πασχαλινή χαρά πολλαπλασιάζεται, όταν προσφέρει αγάπη εκεί όπου περισσεύει το μίσος, εκεί όπου συνθλίβει η απόγνωση.

«Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα,

ὡ Πάσχα λύτρον λύπης».

Η θλίψη και η χαρά εναλλάσσονται στη ζωή μας. Οδυνηρά απρόοπτα δεν λείπουν από την πορεία μας, συμφορές που υπερβαίνουν τις δυνάμεις μας και μάς καταβάλλουν. Νιώθουμε αμήχανοι να τα αντιμετωπίσουμε και συχνά κυριευόμαστε από τον φόβο. Παρά ταύτα, η βούλησή μας ας μην αδρανήσει. Όσο εξαρτάται από εμάς, ας αφήνουμε το φως της Αναστάσεως να καταυγάζει τη ζωή μας και το Άγιο Πνεύμα να μας χαρίζει αντοχή, υπομονή, ελπίδα. Η σταυροαναστάσιμη χαρά αποτελεί διακριτικό γνώρισμα της έν Χριστῶ ζωῆς. Γι' αυτό ο κορυφαίος Απόστολος επιμένει: «χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε ἄλλιν ἔρῶ χαίρετε» (Φιλ. 4: 4, Α΄Θεσ. 5:16)

Ας καταυγάσει, λοιπόν, τη ζωή μας η χαρά της Αναστάσεως, λυτρώνοντάς μας από λύπη και καταχνιά. Η αναστάσιμη βεβαιότητα, το αναστάσιμο φρόνημα ας στηρίζουν και ας χαροποιούν καθημερινά τη ζωή μας. Χριστός Ανέστη!

Πηγή: pemptousia.gr